

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobkyně: **CS STEEL a. s.**, IČO: 24658731
sídlem Potštátská 613, 753 01 Hranice
zastoupená advokátem Mgr. Davidem Urbancem
sídlem Na Poříčí 1046/24, 110 00 Praha

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 96 Praha

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 2. 2021, č. j. 11323/2021-900000-314, 11326/2021-900000-314 a 11327/2021-900000-314 ve věci cla,

takto:

I. Žaloba **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci a obsahu podání účastníků

1. Celní úřad pro Olomoucký kraj přijal v období od ledna 2016 do prosince 2017 celkem 6 celních prohlášení žalobkyně s návrhy na propuštění bezešvých trubek z nerezavějící oceli s kruhovým průřezem tarifní položky 7304 41 harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží (dále jen „HS“)[1], u nichž byl deklarován nepreferenční indický původ a při propuštění zboží tak nebylo vyměřeno ani v jednom případě clo. Dne 22. 8. 2019 zahájil tentýž celní úřad u žalobkyně kontrolu po propuštění zboží ve vztahu ke 3 celním prohlášením. Na zbytek celních prohlášení

[1] HS byl zaveden Mezinárodní úmluvou o harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží, která byla uzavřena v Bruselu dne 14. 6. 1983 [Recueil des traités des Nations unies, sv. 1503, s. 4, č. 25910 (1988)] v rámci Světové celní organizace (WCO) a společně s protokolem o její změně ze dne 24. 6. 1986 schválena jménem Evropského hospodářského společenství rozhodnutím Rady 87/369/EHS ze dne 7. 4. 1987 (Úř. věst. 1987, L 198, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 288). K HS byly vypracovány vysvětlivky v souladu s ustanoveními uvedené úmluvy.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

byla kontrola rozšířena dne 3. 9. 2019. Správce daně dospěl k závěru, že dodavatel žalobkyně, spol. Maxim Tubes Company Pvt. Ltd, Indie (dále jen „Maxim Tubes“) dovezla bezešvé trubky z nerezové oceli z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR“) do Indie, kde tyto následně byly opracovány úběrem za studena, což však nebylo s to založit jejich nepreferenční indický původ a předmětným trubkám tak zůstal původ čínský. V důsledku tohoto závěru seznal, že v celních prohlášeních žalobkyně špatně deklarovala původ a rovněž, že nebylo vyměřeno antidumpingové clo ve výši 71,9 %, kterému čínské bezešvé trubky z nerezové oceli podléhaly podle nařízení Komise (EU) č. 2018/330, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z ČLR (dále jen „nařízení o antidumpingovém clu“). Toto clo pak žalobkyni v odpovídající výši vyměřil 6 dodatečnými platebními výměry.

2. Proti nim brojila žalobkyně odvoláním, které bylo napadenými rozhodnutími zamítnuto a vydané dodatečné platební výměry jimi byly potvrzeny.

   - Rozhodnutí č. j. 11**323**/2021-900000-314 bylo vydáno zejména dle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (dále jen „nový celní kodex“), nařízení Komise (EU) 2015/2446, jímž se provádí Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 (dále jen „prováděcí nařízení k novému celnímu kodexu“) a zákona č. 242/2016 Sb., celní zákon (dále jen „nový celní zákon“) – dále označováno jako **rozhodnutí 1**.
   - Rozhodnutí č. j. 11**326**/2021-900000-314 bylo vydáno zejména dle nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen „původní celní kodex“), nařízení Komise (EHS) č. 2454/93, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen „prováděcí nařízení k původnímu celnímu kodexu“), dohody mezi EU a WTO schválené rozhodnutím Rady EU č. 94/800/ES (dále jen „dohoda o pravidlech původu“) a zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění účinném do 28. 7. 2016 (dále jen „původní celní zákon“) – dále označováno jako **rozhodnutí 2**.
   - Rozhodnutí č. j. 11**327**/2021-900000-314 bylo vydáno zejména dle nového celního kodexu, prováděcího nařízení k novému celnímu kodexu a původního celního zákona – dále označováno jako **rozhodnutí 3**.

3. Podanou žalobou se žalobkyně domáhá zrušení napadených rozhodnutí a její žalobní námitky se dají shrnout následovně:

   - rozpor s prováděcím nařízením Komise (EU) č. 2017/2093, o ukončení šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených prováděcím nařízením Rady (EU) č. 1331/2011 na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z ČLR dovozem zasílaným z Indie bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Indie, a o ukončení celní evidence tohoto dovozu uložené prováděcím nařízením Komise (EU) 2017/272 (dále jen „nařízení o ukončení šetření“). Toto nařízení bylo vydáno na základě šetření provedeného Evropskou komisí (EK), jehož předmětem bylo zjistit, zda dochází k obcházení nařízení o antidumpingovém clu. Tímto šetřením bylo zjištěno, že u zboží exportovaného Maxim Tubes žalobkyni je zemí původu Indie a že zpracování trubek za studena v Indii výrazným způsobem mění jejich základní charakteristiku (rozměry, fyzikální, chemické i metalurgické vlastnosti). Navíc šetření provedené EK mělo kvalitativně vyšší úroveň. EK zjistila, že indičtí zpracovatelé zpracovávali duté profily zpracovávané pouze za tepla. Také Maxim Tubes zpracovávala polotovary zpracované za tepla. Tyto závěry byly vyjádřeny v nařízení o ukončení šetření, které je závazné pro všechny členské státy. Namísto toho žalovaný vycházel ze Závěrečné zprávy OLAF, č. OF/2016/0680/B1 (dále jen „závěrečná zpráva OLAF“), ve které je prezentován závěr odlišný.
   - rozpor s původním a novým celním kodexem. Oba kodexy shodně upravují problematiku získávání původu v případech, kdy se na výrobě zboží podílí více zemí. Prováděcí nařízení

k novému celnímu kodexu v čl. 32 a 33 konkretizuje pravidla určování původu pomocí vyvratitelné právní domněnky. Dle závěrečné zprávy OLAF ale nejsou rozhodující pravidla stanovená přímo v celních kodexech, nýbrž ta uvedená v dohodě o pravidlech původu, resp. uvedená v prováděcím nařízení k novému celnímu kodexu. Z judikatury Soudního dvora EU (SDEU) vyplývá, že k podstatnému opracování zboží, a tedy i ke změně původu, může dojít, aniž by došlo současně k tzv. tarifnímu skoku což je dle dohody o pravidlech původu a prováděcího nařízení k novému celnímu kodexu vyžadováno (rozhodnutí SDEU ve věcech C-260/08, C-49/76 a C-162/82). Žalobkyně v průběhu řízení prokázala, že zpracování čínských polotovarů uskutečněné Maxim Tubes v Indii představovalo podstatné zpracování zboží v podniku k tomu vybavenému a vyústilo v nový výrobek, resp. představovalo důležitý stupeň výroby. Proto předmětné trubky získaly indický původ.

- žalovaný sice provedl některé žalobkyní navržené důkazy, ale vycházel výhradně ze závěrečné zprávy OLAF. Na zjištěný skutkový stav odmítl žalovaný aplikovat přiléhavé právní normy. Žalovaný uvedl, že pravidla určování původu nerozlišují mezi trubkami vyrobenými za tepla či za studena. To je názor nesprávný, protože pravidla v prováděcím nařízení k novému celnímu kodexu to u trubek položky 7304 41 rozlišují.
- obdobná řízení založená na závěrečné zprávě OLAF probíhají po celé EU. Žalobkyně v řízení prokázala, že orgány polské celní správy dospěly u trubek dovezených Maxim Tubes k tomu, že mají indický původ v důsledku podstatného zpracování provedeného v Indii. K tomu dospěla polská celní správa až poté, co polské ministerstvo provedlo rozsáhlé šetření přímo v Indii, nedošlo tedy k posouzení *od stolu* jako v případě OLAF. Podle polské celní správy OLAF při svém šetření vážně pochybil a posoudil věc nesprávně. Žalovaný závěry orgánů polské celní správy označil za exces. To koresponduje s tím, že vycházel výhradně ze závěrečné zprávy OLAF. Podle žalobkyně se mají celní předpisy aplikovat totožně v celé EU, proto měla legitimní očekávání, že žalovaný bude postupovat obdobně.
- došlo k nesprávné aplikaci 10leté prekluzivní lhůty. V řízení nevyvstaly žádné pochybnosti o tom, že údajný celní dluh vznikl v důsledku činu, který v době, kdy byl spáchán, mohl být důvodem pro zahájení trestního řízení, jak předpokládají oba celní kodexy. Žalovaný svou úvahu o možné trestnosti jednání, které vedlo ke vzniku celního dluhu, nevymezil přezkoumatelně. Úvaha o možném spáchání podvodu společností Maxim Tubes na žalobkyni, resp. o spáchání trestného činu zkrácení cla žalobkyní či jinou osobou podílející se na dotčených celních řízeních, je nesprávná. Až do vydání závěrečné zprávy OLAF, která byla vydána až po uskutečnění dovozů a je rozporná s nařízením o ukončení šetření, se všechny zainteresované subjekty důvodně domnívaly a byly v dobré víře, že předmětné trubky jsou indického původu. Nikdo proto zjevně nemohl jednat s podvodným úmyslem, resp. s úmyslem zkrátit clo. Clo navíc bylo doměřeno.

4. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a zopakoval argumentaci uvedenou v napadených rozhodnutích, kterou soud pro přehlednost zmíní v hodnotící části rozsudku. Nad rámec toho uvedl, že je nepravdivé tvrzení o tom, že v nařízení o ukončení šetření bylo konstatováno, že zboží čínského původu zpracované Maxim Tubes získalo indický nepreferenční původ. Žalovaný zdůraznil, že v řízení provedl rozsáhlé dokazování a nevycházel toliko ze závěrečné zprávy OLAF. Žalovaný rovněž zdůraznil, že výrobní proces zpracování za studena je pouze dokončovací operací a již od uzavření dohody o pravidlech původu panuje shoda na tom, že není dostačující pro změnu původu zboží. V dalším vyjádření poukázal na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 17. 1. 2022, č. j. 52 Af 28/2021-98, kterým byly shledány nedůvodné námitky týkající se nařízení o ukončení šetření a námitky rozporující závěry vyplývající ze závěrečné zprávy OLAF.

5. Žalobkyně v dalších podáních vyslovila nesouhlas se závěry prezentovanými v rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 17. 1. 2022, č. j. 52 Af 28/2021-98

a poukázala na dva rozsudky italských soudů a na rozhodnutí německého soudu, které zrušily rozhodnutí o antidumpingovém clu. Žalobkyně poukázala na to, že právo by mělo být vykládáno jednotně v celé EU a žalovaný se od jednotného výkladu odchýlil. Následně žalobkyně poukázala na rozsudek SDEU ze dne 21. 9. 2023 ve věci C-210/22, *Stappert* (dále jen „rozsudek Stappert“).

6. V dalším podání žalovaný uvedl, že rozhodnutí italských soudů a německého soudu hodnotily případy odlišné od nyní řešeného, a to již jen tím, že žalovaný prováděl obsáhlé dokazování a nespoléhal jen na závěry OLAF. K rozsudku Stappert žalovaný uvedl, že se týká jiného skutkového stavu, byť některé jím řešené otázky mohou mít vliv i na nynější věc. Po jeho vydání žalovaný uvedl, že v nynější věci bylo prokázáno, že z ČLR byly do Indie dovozeny trubky sazebního zařazení 7304 11, nikoliv 7304 49. Trubky již při dovozu do Indie navíc splňovaly průmyslový standard ASTM A312 a tyto podstatně více a pokročileji zpracované čínské trubky byly v Indii přepracovány na trubky položky 7304 41. Ani po zásahu SDEU nezakládá změnu původu zpracování trubek položky 7304 11 na položku 7304 41.

7. Na rozsudek Stappert reagovala též žalobkyně, která uvedla, že tento rozsudek plně podporuje její argumentaci, protože potvrdil, že může dojít ke změně původu i bez změny tarifního čísla zboží. Dle žalobkyně v této věci Maxim Tubes rovněž zpracovávala trubky tarifního zařazení 7304 49 (nikoliv 7304 11) na trubky tarifního zařazení 7304 41. Maxim Tubes dovážené trubky byly do položky 7304 11 zařazeny ryze z formálních důvodů, aby byl jejich postup souladný s povoleními vydanými indickou vládou. S ohledem na jejich rozměry se ani nemohlo jednat o trubky pro ropovody či plynovody, které do položky 7304 11 spadají. Žalovaný vůbec nezkoumal, jaké trubky byly do Indie dováženy.

8. U jednání se účastníci vyjádřili k rozsudku SDEU ze dne 2. 10. 2025 ve věci C-86/24, *CS STEEL* (dále jen „rozsudek CS STEEL“). Žalobkyně uvedla, že pro nynější věc nepřináší nic zásadního, protože se dle jeho odst. 31 týkal zpracování za studena, kdežto trubky v nyní řešené věci byly zpracovány toliko postupem za tepla. Trubky dovezené z ČLR spadaly do položky 7304 49 nikoli 7304 11. Nadto po přepracování v Indii nebyly použitelné pro vedení ropy či plynu, o čemž svědčí jejich rozměry a také jejich sazební zařazení v rámci kombinované nomenklatury[2], protože nebyly zařazeny do položky 7304 41 00 10 (trubky pro vedení kapalin a plynů), nýbrž do položky 7304 41 00 90 (ostatní). Žalovaný uvedl, že rozsudek CS STEEL je pro věc zásadní a potvrdil, že se nezměnilo původní určení trubek ani jejich technologické vlastnosti.

B. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydaní napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ke skutkovým námitkám

10. Žalovaný ke skutkovému stavu v napadených rozhodnutí uvedl, že předmětné trubky v okamžiku jejich exportu do EU splňovaly náležitosti trubek položky 7304 41. Dále zaměřil dokazování na stav trubek v okamžiku jejich exportu z ČLR do Indie, protože jejich stav OLAF dovodil jen na základě statistik. K tomu uvedl, že sledování tavby umožnilo hodnotit stav trubek na cestě z ČLR do Indie. Z dokladů o provedených tavbách vyplynulo, že se jednalo o koncentrické duté výrobky o stejnoměrném průřezu, které měly plochy téhož tvaru a které splňovaly standard ASTM A312, který je určen pro hotové výrobky určené pro použití při vysokých teplotách pro všeobecné žíravé služby. Navíc tuto normu nemůže splňovat trubka vyrobená pouze postupem za tepla. V jednom případě dokonce trubky již na své cestě do Indie splňovaly také normu EN 10216-5:2004, která je určená pro bezešvé trubky pro tlakové nádoby. Žalovaný dále přihlédl k tomu, že dle technického

[2] nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku.

sdělení, z něhož vycházel i OLAF, vyplývá, že při výrobě trubek za tepla pomocí křížové válcovací stolice nelze dosáhnout tloušťky stěn nižší než 7 mm, přičemž tloušťka stěn trubek dovezených z ČLR do Indie dosahovala v jednotlivých případech 2 až 3,91 mm. Proto muselo být zboží zpracováno za studena již v ČLR. Tyto trubky při exportu do Indie splňovaly objektivní charakteristiky trubek sazebního zařazení 7304 11 (str. 10 až 12 rozhodnutí 1, str. 10 až 12 rozhodnutí 2 a str. 10 a 11 rozhodnutí 3).

11. Poté žalovaný připustil, že i trubky vyrobené za tepla mohou splňovat normu ASTM A312, která je ale určena pro hotové trubky sazebního zařazení 7304 11. Pouhé obecné prohlášení čínských společností o tom, že jsou schopny vyrobit postupem ražení za tepla trubku o nižší tloušťce než 7 mm nemůže nijak vyvrátit opačný závěr, ke kterému dospěl znalec Guis v technickém sdělení (str. 16, 18 a 19 rozhodnutí 1, str. 19 a 20 rozhodnutí 2 a str. 18 a 19 rozhodnutí 3).

12. Žalobkyně napříč žalobou namítala, že zpracovávala trubkové polotovary dokončené za tepla. S touto námitkou se krajský soud ztotožňuje, avšak pouze částečně.

13. Krajský soud se neztotožňuje s žalovaným v tom, že trubky dovezené z ČLR do Indie byly v ČLR vyrobeny postupem za studena. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný tento závěr učinil s ohledem na závěr uvedený v odborném vyjádření F. Guise, který uvedl, že při výrobě trubek za tepla pomocí křížové válcovací stolice nelze dosáhnout tloušťky stěn nižší než 7 mm, přičemž tloušťka stěn trubek dovezených z ČLR do Indie dosahovala v jednotlivých případech 2 až 3,91 mm. Proto muselo být zboží zpracováno za studena již v ČLR. Tento závěr však popírá odborné vyjádření V. Vyase předložené žalobkyní v průběhu řízení. Z něj přesvědčivé vyplývá, že při výrobě trubek za tepla pomocí křížové válcovací stolice lze za pomocí procesu frézování a napínání dosáhnout šířky stěny 2,77 mm. Také z povolení vydaných indickou vládou na dovoz bezešvých trubek, které soud provedl k důkazu, vyplývá, že společnost Maxim Tubes měla povolen dovoz trubek sazebního zařazení 7304 11 dokončených za tepla (totéž vyplývá ze sdělení indického ministerstva ze dne 19. 9. 2019, které je součástí spisu). Povolením k dovozu trubek tarifního zařazení 7304 49 disponovala uvedená společnost až od února 2020. Stejné skutečnosti soud zjistil také z Poznámek OLAF ze dne 12. 4. 2021 (dále jen „poznámky OLAF“), které soud rovněž provedl k důkazu. Tato zjištění odpovídají dokladům vystavených čínským dodavatelem nazvaných MILL TESTING CERTIFICATE, resp. QUALITY CERTIFICATE (založeny ve spise), ze kterých vyplývá, že předmětné trubky byly v ČLR zpracovány toliko postupem za tepla. Rovněž Maxim Tubes v dopise ze dne 15. 4. 2019 (str. 3) uvedla, že nakupuje výrobky vytvořené procesem za tepla a zpracování za studena provádí v Indii.

14. Dále soud poukazuje na bod 31 preambule nařízení o ukončení šetření, v němž je uvedeno, že *při ověřování se ukázalo, že indičtí výrobci téměř výhradně nakupovali duté profily tvářené za tepla a tváření za studena prováděli v Indii.* Předně je nutné uvést, že předmětný článek byl do české verze nesprávně přeložen, když překlad nedodržuje terminologii stanovenou HS. Německé, anglické i francouzské znění označuje v bodě 31 dovozený materiál jako trouby a trubky (*Rohre*, *tubes, des tubes*), nikoliv duté profily (jako český). Trouby a trubky definují vysvětlivky HS jako *soustředné duté výrobky konstantního průřezu s jedinou uzavřenou dutinou po celé délce, jejichž vnější a vnitřní profily mají stejný tvar. Ocelové trouby a trubky mají převážně kruhový, oválný, čtvercový nebo obdélníkový průřez. Mohou mít mimoto rovnostranný trojúhelníkový nebo pravidelný vypouklý mnohoúhelníkový průřez. Za trouby a trubky se rovněž považují výrobky jiného než kruhového průřezu se zaoblenými hranami po celé své délce, jakož i trouby se zesílenými konci. Mohou být leštěné, potažené, ohýbané (včetně svitků), se závitem a závitovými spoji nebo bez nich, vrtané, zúžené, rozšířené, kónického tvaru nebo s přírubami, prstenci nebo kroužky*. Tentýž dokument vymezuje duté profily jako *duté výrobky, které neodpovídají výše uvedené definici, zejména ty, jejichž vnější a vnitřní profily nemají stejný tvar* (k rozdílům mezi troubou, trubkou a dutým profilem srov. rozsudek Stappert). V řízení bylo zjištěno, že dovezené výrobky měly vnitřní a vnější tvar stejný, proto se jednalo o trubky, nikoliv duté profily. Z toho vyplývá, že také šetřením EK bylo zjištěno, že společnost Maxim Tubes dovážela do Indie trubky dokončené za tepla.

15. Nutno také říct, že v rozhodnutí ze dne 7. 12. 2022, č. j. 32199/2022-900000-314 žalovaný dospěl na základě totožných podkladů ve vztahu k žalobkyni k závěru, že společnost Maxim Tubes dovážela do Indie trubky dokončené za tepla (žaloba proti uvedenému rozhodnutí je vedena zdejším soudem pod sp. zn. 65 Af 3/2023).

16. Soud však nemůže souhlasit s žalobkyní, že do Indie byly dovezeny trubky sazebního zařazení 7304 49. Žalobkyně až v podání ze dne 7. 12. 2023 poprvé výslovně namítla, že trubky, které byly předmětem dovozu z ČLR do Indie, měly být zařazeny do položky 7304 49. Krajský soud k této námitce nicméně uvádí, že povolení k dovozu těchto trubek společnost Maxim Tubes získala až od února 2020. Nelze souhlasit s žalobkyní, že by vydaná povolení byla ryze formální a že by společnost Maxim Tubes dovážela jiné trubky a pouze formálně je klasifikovala jako trubky sazebního zařazení 7304 11. Taková okolnost ze spisu nevyplývá. Společnost Maxim Tubes ve svých vyjádřeních založených ve spisu uvedla, že dodržování vydaných povolení je ze strany vlády kontrolováno (dopis Maxim Tubes ze dne 15. 4. 2019, str. 5). Proto se tvrzení žalobkyně nejeví jako pravděpodobné. Maxim Tubes též výslovně potvrdila, že dováží trubky tarifního zařazení 7304 11 (viz dopis Maxim Tubes ze dne 15. 4. 2019, str. 5, resp. dopis Maxim Tubes ze dne 13. 8. 2019, str. 7).

17. Krajský soud nesouhlasí s žalobkyní ani v tom, že by společnost Maxim Tubes dovážela trubkové polotovary. V řízení totiž vyplynulo, že do Indie byly dováženy pokročile zpracované trubky, které již splňovaly normu ASTM A312 (k tomu srov. také rozsudek CS STEEL, viz níže). Nelze tak hovořit o jakýchsi polotovarech, které by mohly spadat do sazebního zařazení 7304 49 10, zde lze totiž dle vysvětlivek ke kombinované nomenklatuře zařadit nedokončené trubky, které jsou určeny k dalšímu přepracování na trubky jiného tvaru a jiné tloušťky stěny s přesnějšími rozměrovými tolerancemi. Norma ASTM A312 se však vztahuje na hotové výrobky dokončené jak za tepla, tak za studena.

18. Nelze souhlasit ani s argumentem žalobkyně, že se nemohlo jednat o trubky sazebního zařazení 7304 11, protože do této položky patří trubky určené pro ropovody a plynovody, které jsou z povahy věci širší než ty, které byly do Indie dovezeny. Kombinovaná nomenklatura a vysvětlivky k ní vydané ani vysvětlivky k HS neuvádí minimální rozměr trubek předmětné položky. Naopak lze poukázat na bod 18 vyjádření EK učiněném v řízení před SDEU ve věci CS STEEL (viz níže), kde EK uvedla s odkazem na technickou normu ASTM A312, že trubky z nerezavějící oceli splňující tuto normu mají široké využití, např. v rámci nakládání s ropou a plynem se používají v produktovodech, rafinériích a petrochemických zařízeních (viz také odst. 28 a 32 rozsudku CS STEEL – viz níže). Sama Maxim Tubes ve svém dopise ze dne 15. 4. 2019 (str. 3) uvedla, že její výrobky bývají používané pro ropná a plynová potrubí a že obchoduje také se subjekty působícími v petrochemickém průmyslu. Nicméně je zcela lhostejné, zda se společnost Maxim Tubes, resp. žalobkyně zabývají výstavbou ropovodů či plynovodů. Tyto trubky totiž byly v Indii přepracovány na trubky sazebního zařazení 7304 41, které si žalobkyně u společnosti Maxim Tubes objednala.

19. Lze tak uzavřít, že společnost Maxim Tubes dovážela do Indie za tepla dokončené trubky sazebního zařazení 7304 11, které splňovaly normu ASTM A312 a že tyto trubky byly v Indii zpracovány postupem za studena (úběrem za studena) na trubky sazebního zařazení 7304 41.

K rozporu s nařízením o ukončení šetření

20. Žalovaný k této námitce v napadených rozhodnutích uvedl, že vyšetřování vedené EK nebylo realizováno podle celních předpisů upravujících pravidla pro určení původu zboží. Smyslem šetření EK bylo prověřit, zda v Indii nedochází k činnostem, které jsou v antidumpingovém nařízení hodnoceny jako obcházení tohoto opatření a s tím související prověření důvodnosti rozšíření antidumpingového cla na trubky indického původu. Konstatování o tom, že zpracování trubek v Indii je hospodářsky opodstatněné znamená jen to, že tento postup je dostatečný k tomu, aby nebyl považován za obcházení antidumpingových pravidel. To však nevylučuje aplikaci

pravidel pro určení původu. Žalobkyně na základě nařízení o ukončení šetření rozhodně nemohla získat dobrou víru v indický původ předmětných trubek (str. 15 a 16 rozhodnutí 1, str. 15 a 16 rozhodnutí 2 a str. 14 a 15 rozhodnutí 3).

21. Žalobkyni lze přisvědčit, že čl. 84 preambule nařízení o ukončení šetření stanoví, že *zpracování za studena představuje zásadní změnu výrobku a že existují opodstatnění a hospodářské důvody, jiné než vyhýbání se clu, pro jakoukoli změnu obchodních toků mezi ČLR, Indií a Unií*. Ve shodě s žalovaným však krajský soud uvádí, že předmětným závěrem rozhodně nechtěla EK určit původ trubek dodávaných do EU z Indie, do níž byly dovezeny z ČLR. Z preambule nařízení o ukončení šetření zcela zřetelně vyplývá, že smyslem šetření bylo prověřit, zda export trubek z ČLR do Indie a na to navazující zpracování těchto trubek za studena a jejich následný reexport do EU, není pouhým obcházením platných antidumpingových pravidel ve smyslu čl. 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036, o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (dále jen „základní antidumpingové nařízení"), které definuje činnosti, které se považují za obcházení antidumpingových pravidel. Tento závěr je zřejmý již z toho, že se v preambuli nařízení o ukončení šetření pojednává o tom, že důvodem pro zahájení šetření bylo podezření na obcházení antidumpingových pravidel ve smyslu čl. 13 základního antidumpingové nařízení (čl. 3 až 8 preambule). Činnost indických výrobců pak byla ve světle tohoto článku hodnocena a bylo pouze podpůrně přihlédnuto k pravidlům původu stanovených v celních kodexech a prováděcích nařízeních (čl. 17 a 61 preambule). Ve světle toho je nutné vyložit shora uvedený závěr učiněný v čl. 84 preambule. Tento závěr totiž znamená opravdu jen to, že toto zpracování je dostatečně hospodářsky odůvodněné na to, aby nebylo považováno za obcházení antidumpingových pravidel ve smyslu čl. 13 základního antidumpingové nařízení a rozhodně jej nelze vyložit jako normativní konstatování o indickém původu trubek dovezených do EU. Tomu nasvědčuje také čl. 72 a také čl. 85 preambule, který stanoví, že *podmínky uvedené v čl. 13 odst. 1, za nichž je třeba se domnívat, že dochází k obcházení, tedy nejsou splněny a platná opatření na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z ČLR by neměla být rozšířena na dovoz téhož výrobku zasílaného z Indie, ať už je u něj deklarován původ z Indie, či nikoli*. Tento závěr podporuje také vyjádření někdejší evropské komisařky pro obchod, které žalobkyně zcela příhodně v textu žaloby citovala a ve kterém dotyčná komisařka pojednává o prošetření obcházení antidumpingových pravidel, nikoliv o určování původu.

22. V návaznosti na to je irelevantní námitka, z jakých údajů vycházela při svém šetření EK a závěrečná zpráva OLAF a zda provedli šetření namístě. Navíc soudu není zřejmé, jaké konkrétní zjištění má být touto námitkou zpochybněno. Nutno také poukázat na to, že žalovaný nevycházel jen ze závěrečné zprávy OLAF, jak několikrát namítala žalobkyně, ale provedl podrobné dokazování pomocí dokladů vydaných přímo k předmětným trubkám a závěrečnou zprávu OLAF použil toliko podpůrně (viz dále). Nadto nelze ani souhlasit s žalobkyní, že by společnost Maxim Tubes neměla možnost vyjádřit se ke zjištěním OLAF. S ním totiž po celou dobu šetření a také po jeho ukončení komunikovala a její vyjádření žalovaný rovněž použil jako důkaz.

23. Nejsou relevantní ani odkazy na čínské statistiky týkající se vývozu trubek zpracovaných za tepla a za studena. V tomto směru žalovaný správně poznamenal, že to nemá na posouzení věci vliv (str. 16 rozhodnutí 1, str. 16 rozhodnutí 2 a str. 15 rozhodnutí 3). Jak bylo vysvětleno výše, z ČLR do Indie společnost Maxim Tubes dovážela trubky sazebního zařazení 7304 11, které splňovaly normu ASTM A312, přičemž ze zjištění OLAF vyplynulo, že takto zpracované trubky mohou být vyrobeny jak postupem za tepla, tak postupem za studena. Prováděcí nařízení k položce 7304 11 vskutku nerozlišují mezi trubkami této položky vyrobenými za tepla a za studena.

24. Žalobkyně nemá pravdu ani v tom, že nařízení o ukončení šetření a v něm uvedené zjištění o hospodářsky odůvodněném zpracováni trubek za studena v Indii, je závazné. Ohlédne-li soud od výše popsaného závěru, že se dané nařízení na určování původu vůbec nevztahuje, pak je nutné uvést to, že uvedené konstatování se nachází v preambuli, která není právně závazná (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 6. 2020, č. j. 5 As 219/2019-49, bod 28 a judikaturu SDEU v něm uvedenou). Samotný normativní text nařízení o ukončení šetření, který je právně závazný,

pojednává pouze o tom, že se šetření ukončuje. Z nezávazné části nařízení, které se navíc netýká určování původu, rozhodně nemohla žalobkyně nabít legitimní očekávání o indickém původu předmětných trubek.

25. Pouze na okraj je namístě doplnit, že obdobná argumentace zazněla ze strany žalobkyně a také Španělského království v řízení před SDEU ve věci CS STEEL (viz níže). SDEU se sice k této argumentaci nevyjádřil, nicméně pokud by ji shledal důvodnou (tedy že by bylo v principu vyloučeno, aby dodané trubky podléhaly antidumpingovému clu), lze předpokládat, že by se věcně položenou předběžnou otázkou vůbec nezabýval a zamítl by jí pro nepřípustnost (srov. rozsudek SDEU ze dne 28. 3. 2017, ve věci C-72/15, *Rosneft*, odst. 50 a tam citovanou judikaturu). Ani z rozsudku Stappert, který výslovně zmínil nařízení o ukončení šetření, nevyplývá, že by zmíněné nařízení mělo určit původ zboží.

26. S ohledem na uvedené hodnotí soud námitku jako nedůvodnou, byť musí soud doplnit, že nařízení o ukončení šetření sice nemá význam z hlediska právního, některé skutkové závěry shrnuté v jeho preambuli, mají pro posouzení věci význam a soud je proto využil (viz výše).

K rozporu s celními kodexy a souvisejícím námitkám

27. Žalovaný se dále zabýval úrovní opracování provedeného v Indii. K tomu uvedl, že Maxim Tubes provedla u dovozených trubek z ČLR opracování za studena, které spočívalo ve válcování, moření, pasivaci, žíhání v peci, narovnávání a řezání. Dále byly provedeny tlakové vodní zkoušky a vizuální a rozměrové kontroly. Účelem aplikování těchto postupů bylo zpracování zboží dle konkrétní objednávky a dosažení rozměrové tolerance dle požadované D3/T3. V Indii byla v podstatě jen zlepšena přesnost trubek a došlo ke změně tloušťky trubek (v případě jednoho celního prohlášení nedošlo dokonce ani k tomu a v tomto případě lze označit samotné zpracování za zcela banální). Jinak řečeno již hotové čínské trubky sazebního zařazení 7304 splňující normu ASTM A312 byly v Indii opracovány na hotové trubky splňující stejnou normu, pouze jiných rozměrů. Taková úroveň zpracování není dle prováděcího nařízení k novému kodexu a jeho přílohy 22-01 (resp. dohody o pravidlech původu v případě rozhodnutí 2) u trubek sazebního zařazení 7304 41 dostačující pro změnu původu. Celá položka 7304 přílohy 22-01 je koncepčně postavena na tom, že ke změně původu musí dojít k přepracování za tepla. Brožura společnosti Maxim Tubes popisuje toliko výrobní proces obecně a obsahuje seznam výrobních hal. Dále žalovaný poukázal na to, že musí vycházet z pravidel obsažených v příloze 22-01 prováděcího nařízení k novému celnímu kodexu, které je závazným právním předpisem. Teoreticky se sice může vyskytnout výrobní postup, který bude natolik inovativní či originální, že jej nebude platná právní úprava dostatečně zohledňovat. To však není tento případ, kdy opracování v Indii nebylo jakkoliv inovativní ani podstatné. O těchto konkrétních zjištění učiněných z konkrétních dokladů svědčí také závěry OLAF, byť ty vycházejí převážně ze statistik. Judikáty, na něž žalobkyně odkazovala, se týkaly původního celního kodexu v době, kdy pravidla původu byla stanovena formou právně nezávazných poznámek. Nicméně i v této judikatuře SDEU konstatoval, že ke změně původu může dojít bez současného zařazené do jiného čísla kombinované nomenklatury, pokud zpracování vyústí ve vytvoření zboží s vlastními specifickými vlastnostmi a složením, jež toto zboží před uvedenou operací nemělo. Žalovaný zopakoval, že z ČLR byly do Indie dovezeny hotové trubky, které byly zpracovány na hotové trubky jiných rozměrů, proto se ani odkazovaná judikatura na věc nevztahuje. Žalobkyně v řízení žádné specifické vlastnosti, které při zpracování v Indii měly předmětné trubky získat, neprokázala (str. 11, 12, 19 až 25 rozhodnutí 1, str. 11, 12, 19 až 25 rozhodnutí 2 a str. 10, 11, 18 až 25 rozhodnutí 3).

28. Čl. 1 odst. 1 nařízení o antidumpingovém clu stanoví, že se ukládá *konečné antidumpingové clo na dovoz bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli (jiných než s připojeným příslušenstvím, vhodných pro vedení plynů nebo kapalin, pro použití v civilních letadlech), v současnosti kódů KN 7304 11 00, 7304 22 00, 7304 24 00, ex 7304 41 00, 7304 49 10, ex 7304 49 93, ex 7304 49 95, ex 7304 49 99*

a ex 7304 90 00 (kódy TARIC 7304410090, 7304499390, 7304499590, 7304499990 a 7304900091) a pocházejících z Čínské lidové republiky.

29. Podle čl. 60 odst. 2 nového celního kodexu *zboží, na jehož výrobě se podílí více než jedna země nebo jedno území, se považuje za zboží pocházející ze země nebo území, kde došlo k jeho poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby* (shodné pravidlo upravoval také čl. 24 původního celního kodexu).

30. Podle čl. 62 nového celního kodexu *Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví pravidla, podle nichž se zboží, u něhož je nezbytné určit nepreferenční původ pro účely použití opatření Unie uvedených v článku 59, považuje za zcela získané v jedné zemi nebo na jediném území nebo za zboží, k jehož poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, došlo v jedné zemi nebo na jediném území, podle článku 60*.

31. Podle čl. 32 prováděcího nařízení k novému celnímu kodexu *se má za to, že u zboží uvedeného na seznamu v příloze 22-01 došlo k poslednímu podstatnému zpracování nebo opracování, které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, v zemi či na území, kde jsou splněna pravidla stanovená v uvedené příloze nebo která/které je těmito pravidly určena/určeno*.

32. Z kapitoly 73 přílohy 22-01 prováděcího nařízení k novému celnímu kodexu plyne, že se země původu stanoví dle základních pravidel. U položky 7304 41 je uvedeno základní pravidlo, že zboží *Trouby, trubky a duté profily, bezešvé, ze železa (jiného než litiny) nebo z oceli tažené za studena nebo válcované za studena (úběrem za studena)* nabude zemi původu dle pravidla *CTH nebo změnou dutých profilů položky 7304 49*. Zkratka CTH přitom dle glosáře přílohy 22-01 znamená změnu daného čísla přesunutím z jakéhokoli jiného čísla (trubky, o které se v tomto případě jedná, nebyly uvedeny v příloze č. 11 prováděcího nařízení k původnímu celnímu kodexu, tudíž bylo nutné postupovat dle pravidel určování původu sjednaných mezi EU a WTO, která vyústila v dohodu o pravidlech původu; pravidla v ní jsou však pro trubky položky 7304 11 totožná jako v prováděcím nařízení k novému celnímu kodexu).

33. Posledně uvedeným pravidlem pro určení původů se zabýval SDEU v rozsudku Stappert a s odkazem na dřívější judikaturu dospěl k závěru, že EK je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými se stanoví pravidla, podle nichž se zboží považuje za zboží, k jehož poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, došlo v jedné zemi nebo na jediném území, podle čl. 60 nového celního kodexu. Cílem těchto aktů je upřesnit, jakým způsobem musí být abstraktní kritéria uvedená v posledně uvedeném ustanovení vykládána a uplatňována v konkrétních situacích. Cíle sledované nařízením v přenesené pravomoci musí být takové povahy, aby odůvodňovaly jeho přijetí, toto nařízení musí splňovat požadavek na odůvodnění, který je pro takový akt závazný, a posouzení EK týkající se určení země původu výrobků, na které se uvedené nařízení vztahuje, nesmí být stižena nesprávným právním posouzením nebo zjevně nesprávným posouzením s ohledem na čl. 60 odst. 2 nového celního kodexu. Tento původ totiž musí být v každém případě určen podle rozhodujícího kritéria, kterým je poslední *podstatné zpracování nebo opracování* dotyčného zboží. Tento výraz musí být sám o sobě chápán tak, že odkazuje na fázi výroby, během níž toto zboží získá své určení, jakož i specifické vlastnosti a složení, které dosud nemělo a které nemají později projít významnými kvalitativními změnami. Podle SDEU nepostačuje hledat kritéria vymezující původ zboží v sazebním zařazení zpracovaných výrobků, jelikož společný celní sazebník byl vytvořen s ohledem na své vlastní účely, a nikoli s ohledem na určování původu výrobků. Přestože změna sazebního zařazení zboží, ke které došlo jeho zpracováním, naznačuje, že charakter jeho zpracování nebo opracování je podstatný, nemění to nic na tom, že zpracování nebo opracování může být podstatného charakteru i v případě, že ke změně zařazení nedojde. Kritérium změny sazebního

zařazení se vztahuje na většinu situací, ale neumožňuje identifikovat všechny situace, ve kterých je zpracování nebo opracování zboží podstatné. Podle SDEU EK nepředložila žádné přesvědčivé odůvodnění pro odlišné znění pravidel určování původu ve vztahu k troubám a trubkám položky 7304 49 na straně jedné a dutých profilů téže položky na straně druhé. Obě kategorie výrobků totiž procházejí zpracováním za studena, které dle soudu podstatně mění jejich fyzikální, mechanické a metalurgické vlastnosti. Přitom takové změny mohou být rozhodující pro určení původu výrobku. Uvedené pravidlo v podstatě vylučuje, že dané operace přiznávají výrobku povahu výrobku pocházejícího ze země, kde k těmto operacím došlo, zatímco obdobné operace jsou rozhodující pro určení získání původu pro podobné výrobky. Podle SDEU tak byl jediným rozlišovacím kritériem fakticky pouze geometrický tvar za studena zpracovávaného výrobku. SDEU dovodil neplatnost základního pravidla obsaženého v prováděcím nařízení platného pro zboží podpoložky 7304 41 pro rozpor s čl. 60 odst. 2 nového celního kodexu, a to v rozsahu, v němž vylučuje, aby vliv na původ zboží mělo opracování trub a trubek podpoložky 7304 49 za studena, jehož výsledkem jsou trouby a trubky spadající do podpoložky 7304 41. SDEU závěrem vysvětlil, že základní pravidlo pro určení původu, které se vztahuje na duté profily podpoložky 7304 49, musí být rozšířeno rovněž na trouby a trubky podpoložky 7304 49.

34. Po zásahu SDEU pravidlo určování původu uvedené u položky 7304 41 zní: *CTH nebo změna položky 7304 49*.

35. Poté zdejší soud usnesením ze dne 23. 1. 2024, č. j. 60 Af 13/2021-184, přerušil řízení a požádal SDEU o rozhodnutí o předběžné otázce, kterou soud formuloval následovně*: Je platné základní pravidlo určování původu uvedené u položky 7304 41 harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží stanovené v příloze 22-01 nařízení v přenesené pravomoci 2015/2446 v rozsahu, v němž vylučuje, že pro změnu původu za tepla dokončených trubek položky 7304 11 splňujících normu ASTM A312 je dostačující jejich zpracování za studena (úběrem za studena)?* Zdejší soud odkázal na rozsudek Stappert. Podstata předběžné otázky tkvěla v přenositelnosti závěrů tohoto rozsudku i na trubky nyní řešené.

36. SDEU o položené předběžné otázce rozhodl rozsudkem CS STEEL ve kterém uvedl, že *v projednávaném případě Komise tvrdí, že soulad trub a trubek pocházejících z Číny, dovezených do Indie a spadajících do položky 7304 11 HS s normou ASTM A312 dokládá, že tyto výrobky již byly konečnými výrobky, které nemohly být předmětem podstatného hospodářsky odůvodněného zpracování vedoucího ke změně původu. Komise rovněž v podstatě tvrdí, že zpracování trub a trubek položky 7304 11 HS za studena, které má za následek jejich změnu takovým způsobem, že spadají do položky 7304 41 HS, nevede k tomu, že by získaly určení a složení, které dosud neměly, jelikož posledními kvalitativními změnami prošly při zpracování za tepla, které vedlo k jejich zařazení do první položky. Podle ní totiž takové zpracování těchto trub a trubek za studena sice vede k nezvratným změnám těchto výrobků, především zmenšením jejich rozměrů, ale nebrání tomu, aby byly používány pro plynovody a ropovody a splňovaly normu ASTM A312, jak se shodují všichni zúčastnění, kteří předložili Soudnímu dvoru vyjádření. Komise uvádí, že se tím uvedené zpracování za studena liší od zpracování za studena v případě trubkových polotovarů, což jsou meziprodukty, kterých se týká rozsudek ze dne 21. září 2023, Stappert Deutschland (C-210/22, EU:C:2023:693), a které spadají do položky 7304 49 HS. V tomto ohledu je třeba uvést, že zboží uvedené v položce 7304 11 HS je popsáno jako bezešvé trouby a trubky používané pro ropovody nebo plynovody z nerezavějící oceli a zboží uvedené v položce 7304 41 HS je popsáno jako ostatní bezešvé trouby a trubky s kruhovým příčným průřezem z nerezavějící oceli a tažené za studena nebo válcované za studena (úběrem za studena). Trouby a trubky tudíž přestávají spadat do položky 7304 11 HS a mohou spadat do položky 7304 41 HS v důsledku ztráty vlastností typických pro trouby a trubky používané pro ropovody nebo plynovody, která nevede nutně ke ztrátě vlastností, které je činí použitelnými pro tyto účely. Z výše uvedeného vyplývá, že zpracování trub a trubek položky 7304 11 HS za studena, které má za následek jejich změnu takovým způsobem, že spadají do položky 7304 41 HS, sice může znamenat podstatnou změnu jejich vlastností, avšak nevede jen z tohoto důvodu ke změně původního určení a složení těchto trub a trubek. Tento závěr není vyvrácen odpovědí předkládajícího soudu na žádost Soudního dvora o informace, zmíněnou v bodě 18 tohoto rozsudku, podle které zpracování trubek položky 7304 11 HS za studena může mít podstatný dopad na rozměry, strukturu a vlastnosti těchto trubek. Z této odpovědi totiž nevyplývá, že zpracování trubek dotčených ve věci*

v původním řízení za studena bylo takového rozsahu, že tyto trubky již nejsou použitelné pro přepravu ropy nebo plynu, nebo že bylo změněno jejich složení. Takový závěr je naopak potvrzen skutečností, že uvedené trubky po tomto zpracování stále splňují normu ASTM A312. Jak uvádí Komise – a ostatní zúčastnění jí v tomto neoponují – je tento soulad dokladem o tom, že jsou tyto trubky použitelné jako potrubí pro přepravu ropy a plynu. Za těchto podmínek je třeba mít za to, že rozdíl v zacházení, pokud jde o určení původu, mezi zpracováním trub a trubek položky 7304 11 HS za studena a zpracováním trub a trubek položky 7304 49 HS za studena, zavedený základním pravidlem, je objektivně odůvodněný. Komise se tedy přijetím tohoto pravidla nedopustila zjevně nesprávného posouzení. S ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že její přezkum neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost základního pravidla.

37. Krajský soud s ohledem na uvedené konstatuje, že zpracování za studena provedené v Indii (konkrétně válcování, moření, pasivace, žíhání v peci, narovnávání a řezání) nebylo dostatečné pro změnu původu trubek. Jak uvedl SDEU v citovaném rozsudku ve věci CS STEEL, trubky již v ČLR splňovaly standard ASTM A312 a jednalo se v podstatě o hotové výrobky. Zpracování v Indii již nepřineslo nic podstatného z hlediska pravidel pro určení původu zboží. SDEU neakceptoval vyjádření zdejšího soudu, který se odkázal na tvrzení Maxim Tubes, dle kterého má jí prováděné zpracování vliv na mez průtažnosti a pevnost v tahu (srov. dopis Maxim Tubes ze dne 15. 4. 2019, str. 3, 4 a 5), na znalecký posudek č. 6/21 zpracovaný doc. Janovcem, který soud provedl k důkazu a ze kterého v obecné rovině vyplývá, že zpracováním v Indii došlo k výraznému přetvoření rozměrů, struktury a vlastností původního materiálu, což měly dokázat materiálové analýzy – tvrdost, pevnost, mikrostruktura (str. 4 zmíněného posudku), a také na závěry obsažené v preambuli nařízení o ukončení šetření, dle nichž zpracování za studena mění fyzikální, mechanické a metalurgické vlastnosti trubek.

38. SDEU poukázal na to, že zpracování trubek v Indii sice mělo za následek nezvratné změny, avšak i po těchto změnách byly trubky stále použitelné pro vedení ropy či plynu, tj. nezměnila se podstata původního sazebního zařazení a původní určení a složení trubek. Jinak řečeno zpracování v Indii nevyústilo ve vytvoření trubek s vlastními specifickými vlastnostmi a složením, jež toto zboží před uvedenou operací nemělo. SDEU rovněž potvrdil, že rozsudek Stappert se na nynější věc nevztahuje, protože v něm bylo řešeno zpracování trubkových polotovarů, které nesplňovaly požadavky technické normy pro bezešvé trubky z nerezavějící oceli vyrobené za tepla (odst. 36 rozsudku Stappert). V nyní řešené věci trubky 7304 11 splňovaly normu ASTM A312 před i po zpracování za studena.

39. K námitkám žalobkyně soud uvádí, že odkazu žalobkyně na odst. 31 rozsudku CS STEEL nerozumí. V něm SDEU uvedl, že *zpracování trub a trubek položky 7304 11 HS za studena, které má za následek jejich změnu takovým způsobem, že spadají do položky 7304 41 HS, sice může znamenat podstatnou změnu jejich vlastností, avšak nevede jen z tohoto důvodu ke změně původního určení a složení těchto trub a trubek.* V nynějším řízení se hodnotí zpracování za studena provedené v Indii. Citovaný odstavec vhodně shrnuje úvahy soudu.

40. S žalobkyní nelze souhlasit ani v tom, že by trubky dovezené z ČLR do Indie spadaly do položky 7304 49. S touto námitkou se již zdejší soud zabýval výše. Krajský soud nesouhlasí ani s tím, že by trubky po jejich zpracování v Indii přestaly být způsobilé pro vedené ropy či plynu. Jednak opačnému závěru SDEU mohla žalobkyně odporovat, ale dle odst. 32 rozsudku CS STEEL tak neučinila. Dle SDEU byla určující přítomnost normy ASTM A312. SDEU se výslovně zabýval celou položkou 7304 41. Není proto rozhodující, že trubky byly platebními výměry zařazeny do položky 7304 41 00 90 (ostatní), nikoliv do položky 7304 41 00 10 (trubky pro vedení kapalin a plynů). Navíc samotné sazební zařazení trubek do položky 7304 41 00 90 nic nevypovídá o tom, zda trubky mají vlastnosti, které je činí použitelnými pro vedení ropy či plynu. Právě o vlastnostech, které činí trubku použitelnou k tomuto účelu, nikoliv o vlastnostech typických, které jsou určující pro sazební zařazení, SDEU pojednával. Ve své podstatě SDEU poukázal na to, že i když mělo opracování trubky za následek změnu sazebního zařazení, materiálně k zásadní změně nedošlo. Tato skutečnost je pro věc rozhodující.

41. K dalším námitkám krajský soud uvádí, že rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 17. 1. 2022, č. j. 52 Af 28/2021-98 není pro nynější věc použitelný. Jednak proto že byl na základě kasační stížnosti zrušen rozsudkem NSS ze dne 11. 1. 2024, č. j. 10 Afs 41/2022-148, a také proto, že v dané věci bylo prokázáno, že došlo ke zpracování čínských trubek sazebního zařazení 7304 49, tj. nikoliv 7304 11 jako v nyní řešené věci.

42. Odkazy žalobkyně na rozsudky italských soudů a německého soudu nejsou relevantní. Žalovaný v nyní řešené věci provedl rozsáhlé dokazování, které mu umožnilo sledovat stav trubek po jejich exportu z ČLR do Indie a poté v době jejich exportu z Indi do EU. Žalovaný se tedy nespolehl jen na závěrečnou zprávu OLAF. Navíc rozsudky jiných členských států, které byly založeny na nedostatečném zjištění skutkového stavu, nemohou být z povahy věci nikterak určující, protože v každém řízení se hodnotí vždy konkrétní skutkový stav, který se v jednotlivých řízeních může i zásadně lišit.

43. Krajský soud plně souhlasí s žalovaným, že závěry polských celních orgánů nebyly pro žalovaného závazné. Žalovaný nevycházel pouze ze závěrečné zprávy OLAF, ale provedl vlastní dokazování, jak již soud uvedl. Byť žalovaný pochybil v některých skutkových otázkách, jeho závěr o tom, že zpracování v Indii nepřineslo žádnou podstatnou změnu z hlediska pravidel pro určování původu, je správný.

44. Lze proto uzavřít, že zpracování za studena provedené společností Maxim Tubes nevedlo ke změně původu trubek, které i nadále zůstaly čínské a měly podléhat antidumpingovému clu.

K aplikaci 10leté prekluzivní lhůty

45. Žalovaný odůvodnil aplikaci 10leté lhůty tak, že čl. 103 odst. 2 nového celního kodexu umožnil prodloužení prekluzivní lhůty až na 10 let dle vnitrostátního práva v případech, kdy celní dluh vznikl v důsledku činu, který v době, kdy byl spáchán, mohl být důvodem pro zahájení trestního řízení. Na to navázal § 23 nového celního zákona, který právě 10letou prekluzivní lhůtu pro tyto případy stanovil. Pro aplikaci prodloužené 10letí lhůty je nutné zodpovědět otázku, zda v dotčených celních řízeních nemožnost určit předmětné antidumpingové clo byla zapříčiněna jednáním způsobilým vyvolat trestní řízení. Onu způsobilosti vyvolat trestní řízení lze vykládat, jako přiměřenou možnost existence jednání posuzovaného podle tuzemských trestněprávních předpisů, přičemž postačuje důvodné podezření na takové jednání. Půjde zejména o situace, kdy celní orgány neměly v důsledku deliktního jednání k dispozici informace odpovídající skutečnosti a pravdivé informace o správné výši cla byly takovým deliktním jednáním úmyslně zastřeny. V celních prohlášeních zastřený čínský původ trubek z nerezavějící oceli, podložený fingovaným důkazním prostředkem, tj. předloženým účelově opatřeným osvědčením původu, byl sofistikovaně vyvrácen až šetřením OLAF. Prodlouženou lhůtu odůvodňuje podezření z možného spáchání přečinu podvodu dle § 209 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „trestní zákoník“), který mohl být spáchán právě vystavením nepravdivého osvědčení původu pro příjemce zboží, kdy navíc předmětné prohlášení bylo předloženo v celním řízení. V takovém případě by indický vývozce nejen příjemce zboží úmyslně podvedl, ale také musel vědět, že s jím opatřenými nepravdivými doklady, jež se uplatňují v EU k proclení, bude následně kráceno antidumpingové clo. Rovněž existuje podezření na možné spáchání trestného činu krácení cla dle § 240 trestního zákoníku, kdy je rovněž možné, že žalobkyně nebyla podvedena indickým dovozcem, ale sama vědomě uvedla nepravdivé informace o indickém původu zboží. Existuje tedy podezření na spáchání dvou trestných činů, což odůvodňuje aplikace 10leté prekluzivní lhůty. Bližší zkoumání toho, zda skutečně došlo ke spáchání trestného činu, zejména pak otázky zavinění, je pak již věcí trestního řízení (str. 25 až 29 rozhodnutí 1; str. 25 až 28 rozhodnutí 2 s tím, že žalovaný odkázal na čl. 221 odst. 3 původního celního kodexu a § 265 původního celního zákona; str. 25 až 28 rozhodnutí 3 s tím, že žalovaný odkázal na čl. 103 odst. 2 nového celního kodexu a § 265 původního celního zákona).

46. Problematikou aplikace 10leté prekluzivní lhůty se již několikrát zabýval ve své judikatuře NSS, který k tomu uvedl, že k uplatnění prodloužené prekluzivní lhůty postačí přezkoumatelná úvaha správního orgánu, ze které vyplývá, že celní dluh vznikl v důsledku činu, který byl v době, kdy byl spáchán, trestný. Nevyžaduje se tedy shledání dlužníka, popřípadě jiné osoby, vinným ze spáchání trestného činu, ani zahájení trestního řízení (srov. rozsudky NSS ze dne 7. 8. 2019, č. j. 4 Afs 152/2019-68, odst. 40, ze dne 26. 4. 2022, č. j. 1 Afs 318/2021-43, odst. 25 až 27 nebo také ze dne 17. 6. 2023, č. j. 10 Afs 369/2021-48, odst. 29 a 30).

47. Krajský soud s úvahou žalovaného plně souhlasí a považuje ji za přezkoumatelnou. Žalovaný srozumitelně a logicky popsal, že prohlášení o původu mohla být záměrně nepravdivá, čímž mohla být žalobkyně uvedena v omyl, resp. že žalobkyně mohla sama úmyslně předložit prohlášení o původu, o němž věděla, že je nepravdivé. Pro prodloužení prekluzivní lhůty nebylo nutné, aby žalovaný prováděl dokazování ohledně jednotlivých prvků skutkových podstat trestných činů, které mohly být vystavením nepravdivého prohlášení o původu a jeho následným uplatněním spáchány. To skutečně náleží do pravomoci orgánů činných v trestním řízení. Argumentace dobrou vírou není namístě. Žalobkyně ji odvozuje od znění nařízení o ukončení šetření, avšak to se, jak bylo uvedeno výše, vůbec netýkalo určení původu konkrétního zboží. V případě závěrečné zprávy OLAF žalobkyně namítá, že byla vydána až po realizaci dovozů, avšak přehlíží, že i jí zmíněné nařízení o ukončení šetření bylo vydáno až v listopadu 2017 (celní prohlášení žalobkyně učinila v průběhu období od ledna 2016 do prosince 2017), tj. v samém závěru řešených období. Prokazování případné dobré víry je úzce spjato s prokazováním subjektivní stránky skutkové podstaty trestného činu a náleží do pravomoci orgánů činných v trestním řízení. Pro účely prodloužení prekluzivní lhůty postačila přiměřená možnost, že se o trestný čin jednat mohlo, což žalovaný vysvětlil.

C. Závěr a náhrada nákladů řízení

48. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl jako nedůvodnou.

49. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 18. listopadu 2025

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.